

I TAKOVÁ%o JE DĀŠTSTVĀ...

PondĀĀ-, 13 Ānor 2012

Jeli jsme se koupat. Kolik nás bylo? Byla tam on a celā rodina? Snad... MĀĀla jsem nad kaĀĀdĀm uchem culĀk. Jak dlouho jsem si pĀĀedtĀm pĀĀĀla mĀt dlouhĀ vlasy uĀĀ ani nevĀm, teĀ se mi koneĀnĀ na obou stranĀch hlavy houpaly, bylo to strašnĀ pĀĀĀjemnĀ. ĀĀkalo se jim namlouvĀky.

Ale jĀ si nikoho nenamlouvala. Bylo krĀsnĀ poĀasĀ, svĀt byl pĀĀekrĀsnĀ a v ĀĀdnĀm koutĀ nebylo temno, nebylo Āeho bych se bĀla. VĀĀĀm všem, ale nevĀm o tom, je to pĀĀmrozenĀ. Šli jsme spolu do pole, nevĀm proĀ, je tak dĀvno. Šel prostĀ se mnou, a kdyĀĀ nĀs nikdo nevidĀĀ, štĀpnul mĀ do prsa. Netušila jsem, ĀĀe prsa jsou nĀco špatnĀho, ĀĀdnĀ jsem nemĀĀla. PlochĀ hrudnĀk, jako všechny dĀĀti, jako kdekdo, kluci i holky. Ale po tom štĀpanci jsem se na nĀĀj podĀvala. Nebylo mi to pĀĀĀjemnĀ, najednou jsem nerozumĀĀla. Myslela jsem, ĀĀe se spletl, cĀtila se divnĀĀ. Ale udĀĀlal to zas, kĀĀmĀvĀ ūsmĀĀv, zas a zas. ProĀ mi chce pĀĀsobit bolest? A proĀ tam

Dlouho jsem nad tĀm nepĀĀemĀšlela. Bylo mi to prostĀ nepĀĀĀjemnĀ, takovĀ divnĀ. RodiĀe mi na prsa takhe div nesahali, nevĀnovali mi takovou divnou pozornost. ProstĀ jsem se otoĀĀila a vrĀtila se k ostatnĀm. ZamklĀ. SedĀm u rodiĀĀĀ a nevĀm co dĀĀlat. Najednou si nevĀm rady. „Mami, on mĀĀ tadyhle štĀp..„ huhĀĀm. „To se ti muselo zdĀt.„ jen takovĀ brouknutĀ, moĀĀnĀ asi neslyšela. To bude nejlepši, zapomenout na ten moment. Koupeme se. Kde se vzal? To je jedno, ale najednou u nĀs bydlel a nevĀdĀĀla jsem, na jak dlouho. Pak bylo zase všechno veselĀ, celĀ den, moĀĀnĀ i dalši, neĀ se zas nĀco stalo. UĀĀ nevĀm. Jen moje hra uĀĀ nebyl naivnĀ. DĀvala jsem si na nĀĀj pozor. NechtĀĀla jsem zase vyprovokovat dalši nepĀĀĀjemnĀ moment. Vyhybala jsem se mu, hra i ūsmĀĀv uĀĀ byly pod moĀĀ kontrolou, uvĀdomovala jsem si co dĀĀlĀm, abych mĀĀla kontrolu. Ale pĀĀĀesto - najednou byl, ve tmĀĀ, probudilo mĀĀ to.

MĀĀ pokojĀek, kterĀ byl jen mĀm ūtoĀištĀm, kam za mnou nikdo cizĀ nesmĀ. ZĀst tĀ kdyĀĀ jĀ myslela, ĀĀe tma, spĀnek a dĀĀtskĀ pokoj jsou synonymem bezpeĀĀi, stĀl nade mnou, funĀĀl a svĀl mi ruku. StĀ se cĀtĀm provinile, ĀĀe dĀĀlĀm jako ĀĀe nic. ProtoĀĀe nevĀm, co mĀm dĀĀlat. Co? Je to tak divnĀ, to vnĀmĀm, i kdyĀĀ je mi deset. Jen nevĀm proĀ, a je to nepĀĀĀjemnĀ. NĀco ve mnĀĀ mi našeptĀvĀ. Nahlas, schvĀlnĀĀ hluĀnĀĀ, dĀĀlĀm ĀĀe se prĀvĀĀ probudila a do noĀnĀho ticha hlasitĀĀ ĀĀĀkĀm: "Co je, co chceš?" HnusnĀ bĀlĀ košile, odpornĀ obliĀej, otoĀĀi se a v tichosti zmizĀ. Je pryĀ, mĀĀ hlas v noĀnĀm tichu tomu udĀĀlal pĀĀĀtrĀĀ.

Všechno kolem se hroutĀ, mĀĀ svĀt se pokĀĀmĀvuje. Všichni majĀ prĀci, zĀstĀvĀm na nĀĀj sama. VracĀm se nĀĀmu ze školy, šourĀm se pomalu. KamarĀdkĀm se snaĀĀĀm ĀĀĀct, ĀĀe se chovĀ divnĀĀ, ale myslĀm, ĀĀe nerozumĀ. VĀĀdycky ĀekĀ, pronĀsleduje mĀĀ. Leze mi na zĀchod, strkĀ mi jazyk do pusy. Je mi to odpornĀ. On se mi hnuĀ. MĀ psĀ pohled, stĀle na mĀĀ sahĀ. BuĀ dĀĀĀ, ĀĀe je to nĀhoda, nebo ĀĀe je to hra, nĀĀ kdy vyĀĀitĀ, ĀĀĀkĀ, ĀĀe mĀĀ r PoĀĀĀd je mi v patĀch.

NesnĀšĀm jeho dĀreĀky, nesnĀšĀm, jak vyslovuje moje jmĀno. I ty culĀky nenĀvidĀm. A pĀĀĀesto kaĀĀdĀ den dorazĀm domĀĀ, a jsem s nĀm sama. SnaĀĀĀm se to ještĀĀ ĀĀĀct sestĀĀe, ale jak pochopit, sama je ještĀĀ dĀĀĀ. RodiĀĀĀm asi takĀ naznaĀĀju, ale uĀĀ zĀĀĀejmĀĀ nejasnĀĀ, nevĀm, prostĀĀ to nevyš Porušil moĀĀ intimitu. MĀ dĀĀĀ intimitu, kterou cĀtĀ? Byl za mnou na mĀstech, kde se stydĀm. DotĀkal se mne tam, kde se stydĀm. Jak dlouho ještĀĀ?

KdyĀĀ uĀĀ jsou všechny kamarĀdky znudĀĀnĀ mĀm stĀĀĀovĀnĀm a jsem svĀ sklĀĀenosti, izolovanĀ od jejich hry a bezstarostnĀ veselosti, mĀm toho dost. Jednoho dne prostĀĀ pĀĀĀĀjdu domĀĀ, a jsem rozhodnutĀ nenechat uĀĀ ĀĀdnĀ pochybnosti o tom, co si o nĀĀm myslĀm. UcuĀvĀm, prĀsknu knĀĀĀkou, ĀĀe se chci uĀĀit a dĀm mu jasnou zprĀvu, ĀĀe mĀĀ nanejvĀš obtĀĀĀuje. ĀĀe uĀĀ se nebudu chovat slušnĀĀ a povolnĀĀ, dĀĀĀ vĀĀĀi dospĀĀlĀm mĀĀlo... nevĀm, ĀĀe mĀĀ zneuĀĀĀvĀ, chci jen udĀĀlat pĀĀĀtrĀĀĀ tomu, co se mi nelĀbĀ. PrĀsknu mu PaneboĀĀe, co si to dovoluĀu? Ale dovoluĀu. Zkouši dalši dĀrky, zkouši škemrat. DĀĀlĀm, ĀĀe nemĀm ani minutu na nĀĀj, dĀĀlĀm, ĀĀe všude jinde je vĀĀtši zĀbava a jĀ tam prostĀĀ musĀm. PsĀ oĀĀi, vĀĀĀitky, najednou.... najednou jednoho dne pĀĀĀĀjdu domĀĀ a nenĀ tam. Je po všem, a jĀ vĀm, ĀĀe to je kvĀĀi mnĀĀ. Jsem šĀĀastnĀ. Ani se nerozlouĀĀil.

NĀsledujĀ lĀta, kdy nenĀvidĀm to jmĀno, chce se mi zvracet. NĀsledujĀ dalši lĀta, kdy se mi hnuĀ francouzskĀ lĀbĀnĀ. Dalši, kdy i ten, kdo to se mnou myslĀ dobĀĀe a zĀleĀĀĀ mu na mĀĀ, tak se doĀĀkĀ ode mne zvlĀštnĀ reakce. Ani jĀ tomu nerozumĀm. VĀĀtšinou je to nĀĀĀjakĀ jiskra v oku, lehkĀ pohyb hlavy, situace... nevĀm. NedokĀĀĀu to zastĀvĀt. Hnus, slzy. A na druhou stranu, jak se to dokĀĀĀu jindy chovat? PĀĀĀĀpadĀm si jako hereĀĀka, mĀm pĀĀĀedstavu o scenĀĀĀmi, a ten projeĀu, muĀĀe musĀm.

A pak o tom mluvĀm, ne s kaĀĀdĀm, ale mluvĀm a mluvĀm. A pak je to pryĀ. AlespoĀĀ uĀĀ mĀm pocit, ĀĀe by nedoš vraĀĀdĀĀ, kdyby se nĀĀĀ kdy objevil. I to jmĀno se stĀvĀ neutrĀlnĀm. ChtĀĀla bych, aby se vrĀtil, abych ho konfrontovala. UrĀĀitĀĀ jsem nebyla jedĀnĀ. Ale je jĀstĀ, ĀĀe ne kaĀĀdĀ dĀĀĀ si dokĀĀĀe nakonec prosadit svou. Jak typickĀ povolĀnĀ mĀĀ malĀmi dĀĀtmi! Je pryĀ. PrudkĀ nenĀvist, jen se ptĀm, jestli by bez mĀch zĀĀĀitkĀĀ s nĀm bylo nĀco v souĀĀasnosti jinak??

MĀm vĀĀĀnou znĀmost. ZkusĀm mu to vypravovat. Ale jeho jedinou starostĀ je, jestli byl sex, tedy pĀĀĀĀmĀ souloĀĀ. KoukĀm do obliĀeje, kterĀ jsem myslela, ĀĀe znĀm. Je to hlupĀk. ZnĀmost vyšumĀ. ZkusĀm to ještĀĀ jednou, ĀĀeknu to dalšĀmu, delši znĀmost, ale ne vĀĀĀnĀ. PtĀ se, jestli se mi to tenkrĀt lĀbilo... Jsou muĀĀĀi tak hloupĀ? Nebo si vybĀrĀm špatnĀĀ? ĀĀeknu to dalšĀmu, opravdu dobrĀmu pĀĀĀĀiteli, osvĀĀĀenĀmu, kterĀ mĀĀ mĀ rĀd. JĀ ovšem trvĀm na pĀĀĀĀelstvĀ. Je zhrozen, chce mĀĀ toho zbavit, ale nevĀĀomĀĀ se ke mnĀĀ chovĀ, jako bych byla „pĀĀĀĀpad„ a zĀĀĀĀila nĀĀĀjakou katastrofu. Ani to mi nevyhovuje. Nechci, aby mĀĀ vidĀĀĀ tak poznamenanou. A tak to dalšĀmu uĀĀ nikomu neĀĀeknu. ĀĀeasem se vdĀm. Je mi lĀp, kdyĀĀ to o mnĀĀ nevĀ.

Jen nĀĀĀ kdy mĀĀ napadne, jestli to tĀĀĀeba nenĀ i minulostĀ, ĀĀe nedokĀĀĀu nikomu opravdu vĀĀĀĀit. A dalši vĀĀĀi, moĀĀnĀ byly jinak. A moĀĀnĀ ne, to se nikdy nedozvĀm. A kolik nĀs je, kolik je takovĀch, kterĀ jsou na tom tisĀckrĀt hĀĀĀ. Kolik je celkovĀĀ v minulosti momentĀĀ, kterĀ nĀs pĀĀĀĀedurĀĀĀi...

SIMONA